

Καὶ σὺ μὲν οὗτω χαῖρε ἄναξ, Ἰλαμαι δέ σ' ἀοιδῆ·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

20. Εἰς Ἡφαιστον

“Ἡφαιστον κλυτόμητιν ἀείδεο Μοῦσα λίγεια,
ὅς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός, οἱ τὸ πάρος περ
ἄντροις ναιετάασκον ἐν οὔρεσιν ἡύτε θῆρες.
νῦν δὲ δι’ Ἡφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες 5
ῥηϊδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
εὔκηλοι διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.
’Αλλ’ Ἰληθ’ Ἡφαιστε· δίδου δ’ ἀρετήν τε καὶ ὅλβον.

21. Εἰς Ἀπόλλωνα

Φοῖβε σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ’ ἀείδει
ὄχθη ἐπιθρώσκων ποταμὸν πάρα δινήεντα
Πηνειόν· σὲ δ’ ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
ἡδυεπής πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν ἀείδει.
Καὶ σὺ μὲν οὗτω χαῖρε ἄναξ, Ἰλαμαι δέ σ' ἀοιδῆ. 5

22. Εἰς Ποσειδῶνα

’Αμφὶ Ποσειδάωνα θεὸν μέγαν ἄρχομ’ ἀείδειν
γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
πόντιον, ὃς θ’ Ἐλικῶνα καὶ εύρείας ἔχει Αἴγας.
διχθά τοι Ἐννοσίγαιε θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο,
ἴππων τε δμητῆρ’ ἔμεναι σωτῆρά τε νηῶν. 5

Χαῖρε Ποσείδαον γαιήσιχε κυανοχαῖτα,
καὶ μάκαρ εύμενὲς ἥτορ ἔχων πλώουσιν ἄρηγε.

23. Εἰς Δία

Ζῆνα θεῶν τὸν ἄριστον ἀείσομαι ἡδὲ μέγιστον
εύρυοπα κρείοντα τελεσφόρον, ὃς τε Θέμιστι
ἐγκλιδὸν ἔζομένη πυκινοὺς δάρους δαρίζει.
”Ιληθ’ εύρυοπα Κρονίδη κύδιστε μέγιστε.